

PARLAR ÉS LA CLAU

Meritxell Duval Mendez
GèB Escola Pau Vila
2022

Hi havia una vegada una noia que es deia Ambar, era una noia baixeta amb els cabells ondulats i llargs, tenia els ulls marrons com les avellanes i un color de pell super clar. Per l'experiència viscuda era una noia molt collada i tímida. Desde aquell moment no ha tornat a somriure perquè li han quedat uns records que mai oblidara.

Tot va començar un dilluns per la tarda. L'Ambar s'estava preparant per sortir amb les seves amigues. Quan anava a sortir el seu marit Alex la va agafar per un braç i la va tirar a una habitació i li va dir que no aniria a

cap lloc, i la va tancar a l'habitació amb claus. A partir d'aquell dia sempre li agredia físicament i mentalment i no li deixava sortir de casa. Si no es feia el que l'Alex deia li agredia, la tenia com una servent i la tractava com un gos, ella mai es defensava perquè tenia por. Fins que un dia ella va intentar escapar de casa i l'Alex es va donar compte i li va agredir de les pitjors maneres. Aquella va ser la pitjor baralla que van tenir però en aquella baralla l'Ambar va tenir el valor de defensar-se, però això va sortir molt malament. Uns dies més tard l'Ambar va tenir el coratge de dir-li a la seva millor amiga. Ella li va

aconsellar i tot juntes van anar a posar una denúncia. El que l'Alex no sabia era que hi havia càmeres ocultes, i s'havien quedat guardades totes les vegades que li havia agredit. A l'endemà l'Ambar, la seva millor amiga i la policia van anar a buscarlo a casa seva. Però ell ja havia marxat de país. Quan anava a entrar a Rússia li van deportar a U.S.A a una prissió dels Estats Units. L'Ambar va

aprendre a ser valenta, tot el poble on vivia la recolzava i la ajudava. Mai més va tornar a veure a l'Alex. I tot això que us he explicat és la pura veritat i el que no s'ho vulgui creure que ho vagi a veure.

Mai et quedis
Callada. Parlar
es la clau.